

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 73, BR. 43.

BETL KRIK, MIČ., OKTOBAR 27, 1896.

CEO BR., 2191.

SILA REČI II

ALONZO T. JONES

MI smo videli da je sila koja prebiva u reči, dovoljna da se stvore svetovi, ako se reč samo izgovori. Isto tako je dovoljna, kada se izgovori ljudima, da nanovo stvori u Isusu Hristu, svakoga ko je primi.

U osmoj glavi Mateja govori se o tome da je jedan stotnik došao Isusu „preklinjući ga, i reče: “Gospode, sluga mi leži u kući uzet i strašno se muči.” I reče mu Isus: “Doći ću i izlečiti ga.” Stotnik mu odgovori i reče: “Gospodine, nisam dostojan da udeš pod moj krov, nego *samo reci reč* i ozdravljen će biti sluga moj. Jer i ja, koji sam čovek pod vlašću, imam pod sobom vojnike; i rekнем ovomu: ‘Idi’, i on ode, a drugomu: ‘Dođi’, i on dođe, i svome sluzi: ‘Učini to’, i on to učini.” Čuvši to, Isus se zadivi te onima koji su ga sledili reče: “Zaista, kažem vam: Ni u Izraelu ne nađoh toliku veru. I kažem vam: Mnogi će doći s istoka i sa zapada i sesti za stol s Abrahamom, i Izakom, i Jakovom, u kraljevstvu nebeskom. Ali djeca kraljevstva će biti izbačena van u krajnju tamu: onde će biti plač i škrgut zubi.” I reče Isus stotniku: “Idi; i kako si verovao, tako neka ti bude.” I bi ozdravljen njegov sluga u taj isti sat.“

Opet u Jovanu 4:46-52 se govori kako je neki plemić, čiji je sin bio bolestan u Kapernaumu, došao Isusu u Kanu Galilejsku i „zaklinjaše ga da siđe i ozdravi mu sina, jer ovaj samo što nije umro. Tada mu Isus reče: “Ako ne vidite znamenja i čudesa, nipošto nećete verovati.” Reče mu kraljev službenik: “Gospodine, siđi prije no što mi umre dete.” Isus mu reče: “Idi; sin tvoj živi.” I poverova čovek reči koju mu Isus beše rekao i ode. Dok je silazio, u susret mu dođoše sluge te mu rekoše: “Tvoj sin živi.” Tada se raspita od njih za sat kada mu je krenulo najbolje; i rekoše mu: “Jučer u sedam sati pustila ga je vrućica.” Tako dozna otac da je to bilo istoga sata u koji mu je I-

sus rekao: “Sin tvoj živi”; i poverova on i sav njegov dom.“

Ovo je sila Božje reči čoveku koji je prima kao da je uistinu reč Božja. Ovo je sila koja „učinkovito deluje u vama koji verujete.“ Ovo je način na koji Božja reč ostvaruje ono što mu je ugodno u onima koji će je primiti i dopustiti da prebiva u njima. Zapazite da je u oba slučaja Božja reč ispunila ono što je trebalo u istom trenutku u kome je izgovorena. Zapazite takođe da bolesnici nisu bili u neposrednom Isusovom prisustvu, već daleko od njega – poslednji je bio najmanje na nekoliko dana puta od mesta na kojem je Isus razgovarao sa plemićem. Ipak, on je bio u trenu izlečen, kada je reč bila izgovorena. I ta reč je živa i puna sile i danas, isto kao što je bila i tog dana, svakome ko je bude primio kao što je bila primljena tog dana. Vera je prihvatiti tu reč kao Božju reč i osloniti se na *nju* da će ostvariti ono što kaže. Za stotnika kada je rekao „Samo reci reč i moj sluga će ozdraviti,“ Isus je rekao okupljenima, „Ni u Izraelu ne nađoh toliku veru.“ Dopustite mu da je pronađe svuda u Izraelu.

Isus kaže svakome od nas, „Vi ste već čisti po reči koju sam vam govorio.“ *Po reči* se vrši ovo čišćenje, Gospod vas ne čisti na bilo koji drugi način, mimo svoje reči, već po reči koju je izgovorio. Tu i samo tu treba da tražite silu očišćenja, primajući je kao da je uistinu Božja reč, koja učinkovito deluje u vama i ostvaruje ono što mu je ugodno. On ne namerava da vas učini čistim osim silom i prebivanjem njegovih čistih reči.

Gubavac je rekao Isusu, „Gospode, ako hoćeš možeš me očistiti.“ A Isus mu odgovori, „Hoću; budi čist. I odmah bi očišćena njegova guba.“ Tuguješ li pod gubom greha? Da li si rekao ili sada govoriš, „Gospode ako hoćeš možeš me očistiti“? Sada je odgovor vama, „Hoću; budi čist.“ I „istog trenutka“ *vi ste očišćeni*, kao što je bio i gubavac. Verujte reči i slavite Boga zbog njegove sile očišćenja. Nemojte verovati za onog gubavca tamo; verujte za sebe ovde, sada, odmah. Jer reč za vas sada

je „Budi čist.“ Prihvatite je kao što su to učinili ljudi u prošlosti i odmah će delovati u vama na Očevo zadovoljstvo.

Neka svi koji nose Hristovo ime, prime ovu reč danas, kao da je uistinu Božja reč, oslanjajući se na to da će reč učiniti ono što kaže. I onda, kao što je Hrist voleo crkvu i dao sebe za nju, „da sebi predvede crkvu slavnu, bez mrlje ili nabora ili nečega takvoga, nego da bude sveta i bez ljage,“ tako će i sada biti na slavu Božju.